

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **D. M.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 13.8.2014 č.j. MSK 83729/2014,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13.8.2014 č.j. MSK 83729/2014 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 11.228,- Kč a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 20.10.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13.8.2014 č.j. MSK 83729/2014 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Žalobce uvedl, že žalovaný vydal dne 13.8.2014 rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným z toho, že neodevzdal řidičský průkaz v době od 18.9.2013 do 14.11.2013. Namítal, že žalovanému však bylo známo, že správní orgán I. stupně vydal dne

5.11.2014 usnesení o odkladu výkonu rozhodnutí správního orgánu I. stupně č.j. PVMU 133761/2013 16a, kterým byl výkon rozhodnutí č.j. PVMU 82566/2013 16a odložen. Usnesení o odložení výkonu rozhodnutí se stalo vykonatelné dnem 5.11.2013. Neexistoval tedy právní důvod k tomu, aby žalobce odevzdával svůj řidičský průkaz, když sankce zákazu řízení nebyla vykonatelná. Žalobce byl sankcionován za neodevzdání řidičského průkazu např. ke dni 6.11.2013, kdy byl naopak oprávněn si řidičský průkaz ponechat, neboť vykonatelnost rozhodnutí byla označeným usnesením odložena. Žalobce tak byl sankcionován za jednání, které nebylo protiprávní. Žalovaný změnil výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že ve výroku v popisu skutku nahradil výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl uznán vinným z toho, že neodevzdal řidičský průkaz ode dne 18.9.2013 do 20.3.2014 tak, že zkrátil dobu, za kterou byl žalobce sankcionován, a to na dobu od 18.9.2013 do 14.11.2013. Výši sankce však žalovaný nezměnil, ačkoliv, jak sám poznamenal ve svém rozhodnutí, zkrátil dobu, za kterou sankcioval neodevzdání řidičského průkazu žalobcem o 2/3. Pro žalobce tak paradoxně vznikla horší situace, než ve které by se nacházel, pokud by odvolání nepodal, neboť sankce, která mu byla udělena, tak byla při přepočtu na dny, kdy měl porušovat svoji povinnost odevzdat řidičský průkaz, mnohem vyšší. Tím správní orgán vytvořil prostor pro možnost dalšího vyslovení sankce za neodevzdání řidičského průkazu v období mezi 14.11.2013 a 20.3.2014, byť toto období mohlo být subsumováno v napadeném rozhodnutí.

Žalobce dále namítal, že nebyl vyzván k tomu, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí, ani nebyl poučen, v jaké lhůtě tak smí učinit. Poučení nebylo součástí předvolání k ústnímu jednání. Jeho zmocněnec se tak domníval, že se jedná o neformální písemnost (tato obsahovala jen holé sdělení termínu ústního jednání), jejíž platnost bude následně potvrzena zasláním relevantního předvolání obsahujícího poučení. Jeho zmocněnec nepovažoval písemnost, jež mu byla zaslána, za relevantní předvolání, tedy takové nepovažoval za závazné. Ani jeho zástupci nebyla doručena výzva k seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí, ani nebyl žádným jiným způsobem poučen o tom, kdy nejpozději bude moci toto právo realizovat. Žalobce současně odkázal na konkrétní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, Nález Ústavního soudu a rozhodnutí Nejvyššího soudu.

Žalovaný v písemném vyjádření k námitce nezákonného rozhodnutí nemajícího oporu ve spise uvedl, že žalobce má částečně pravdu, a to v tom směru, že usnesení Magistrátu města Prostějova ze dne 5.11.2013 bylo předběžně vykonatelné doručením, tedy dnem 7.11.2013 (nikoli tedy dne 5.11.2013, jak uvádí žalobce), od tohoto dne tedy počalo platit odložení výkonu rozhodnutí Magistrátu města Prostějova ze dne 4.7.2013 č.j. PVMU 82566/2013 16a, z něhož pro žalobce vyplývala mimo jiné povinnost odevzdat řidičský průkaz. K tomuto přehlédnutí došlo na straně žalovaného z toho důvodu, že o odložení výkonu rozhodnutí má být správně rozhodováno rozhodnutím, proti kterému je přípustné odvolání, které má odkladný účinek, nikoli usnesením (§ 76 odst. 1 správního řádu a contrario). Proto žalovaný počítal předmětné lhůty tak, jako by šlo o rozhodnutí o odložení výkonu rozhodnutí, vykonatelné až dnem jeho právní moci, jak je obvyklé. Žalovaný uvedl, že se nicméně nedomnívá, že toto pochybení mohlo mít faktický vliv na posouzení věci samé, a tedy na zákonnost napadeného rozhodnutí, resp. na práva žalobce. Přestupek spočívající v neodevzdání řidičského průkazu je přestupkem trvajícím, jde tedy o jeden skutek, který je páchán po celou dobu, kdy trvá protiprávní stav, nastolený porušením povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Napadeným

rozhodnutím byl žalobce uznán vinným pro skutek spočívající v neodevzdání řidičského průkazu od 18.9.2013 do 14.11.2013, namísto 6.11.2013. Žalovaný uvedl, že povinnost odevzdat řidičský průkaz měl žalobce nejen na základě rozhodnutí Magistrátu města Prostějova ze dne 4.7.2013 č.j. PVMU 82566/2013 16a, ale současně (souběžně) na základě rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 7.8.2013 č.j. SMO/278391/13/DSČ/Fra, které nabylo právní moci 5.9.2013 (ve spise je kopie tohoto rozhodnutí ještě s chybně vyznačenou doložkou právní moci ke dni 17.10.2013), tedy ve skutečnosti začal porušovat povinnost řidičský průkaz odevzdat již ode dne 13.9.2013, nikoli až od 18.9.2013, současně doba trvání této povinnosti na základě citovaného rozhodnutí pokrývá mimo jiné také dobu od 6. - 14.11.2013, o kterou se žalobce cítí být zkrácen. Řidičské oprávnění, které pozbyl v důsledku uložení sankce zákazu činnosti, přitom bylo žalobci vráceno až dne 10.5.2014 (viz výpis z evidenční karty řidiče ze dne 16.12.2014). Žalovaný navrhl, aby soud v případě, že bude opačného názoru, vyhověl žalobě nikoli v celém rozsahu, ale pouze v rozsahu žalobní námitky, tedy pouze v rozsahu doby, o kterou byla, dle názoru žalobce, doba páčání přestupku prodloužena. Žalovaný dále odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že trvá na tom, že změna rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla ve prospěch žalobce. K námitce o porušení práva na spravedlivý proces a nedání možnosti k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí žalovaný uvedl, že o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a o tom, že toto právo bude moci uplatnit v závěru ústního jednání po provedeném dokazování, byl žalobce řádně poučen v předvolání k ústnímu jednání. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Krajský soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce se na výzvu soudu učiněnou v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě nevyjádřil a žalovaný s rozhodnutím ve věci samé bez jednání vyslovil souhlas.

Ze správních spisů zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:

Na základě sdělení Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 18.10.2013, podle něhož žalobce nesplnil povinnost odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5ti pracovních dnů ode dne 11.9.2013, kdy nabylo právní moci rozhodnutí vydané 2.9.2013, Krajským úřadem Olomouckého kraje, odborem dopravy a silničního hospodářství pod č.j. KUOK 75448/2013, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, odboru občanských záležitostí – přestupkového oddělení vydaného dne 4.7.2013 vedeného pod č.j. PVMU 82566/2013 16a, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel a na podkladě kterého pozbyl řidičské oprávnění. Zákonná lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dne 18.9.2013. Magistrát města Ostravy vydal dne 14.11.2013 příkaz podle ust. § 87 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Příkaz byl žalobci doručen 21.11.2013.

Krajský úřad Olomouckého kraje rozhodnutím č.j. KUOK 75448/2013 zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Prostějova ze dne 4.7.2013 č.j.

PVMU 82566/2013 16a, kterým byl žalobce uznán vinným, že se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu a kromě jiného mu byl uložen dle § 11 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích a podle § 125c odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců s tím, že zákaz činnosti se počítá od nabytí právní moci rozhodnutí. Krajský úřad Olomouckého kraje označeným rozhodnutím odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Prostějova zamítl a rozhodnutí Magistrátu města Prostějova ze dne 4.7.2013 č.j. PVMU 82566/2013 16a potvrdil. Rozhodnutí nabylo právní moci 11.9.2013. K žádosti žalobce Statutární město Prostějov usnesením ze dne 5.11.2013 č.j. PVMU 133761/2013 16a odložilo výkon rozhodnutí Magistrátu města Prostějova ze dne 4.7.2013 č.j. PVMU 82566/2013 16a, které bylo potvrzeno rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 2.9.2013 č.j. KUOK/72216/2013/ODSH-SD/7471, které nabylo právní moci dne 11.9.2013 do doby přezkoumání rozhodnutí soudem. Toto usnesení o odložení výkonu rozhodnutí bylo doručeno zástupkyni žalobce dne 7.11.2013.

Ze správního spisu Magistrátu města Ostravy bylo dále zjištěno, že Magistrát města Ostravy rozhodnutím ze dne 7.8.2013 č.j. SMO/278391/13/DSČ/Fra uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. Žalobci byla uložena mimo jiné sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 1 měsíce počínaje dnem nabytí právní moci rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno Ing. M. J. odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 7.10.2013 č.j. MSK 128480/2013 jako nepřípustné zamítl. Rozhodnutí nabylo právní moci 17.10.2013. Z databáze evidence řidičů vyplývá k datu 20.3.2014, že žalobce neodevzdal do 20.3.2014 řidičský průkaz č. X, ani nenahlásil jeho ztrátu nebo odcizení.

Správní orgán I. stupně dne 20.3.2014 nařídil ústní jednání na 15.4.2014, přičemž zároveň na základě zjištěných skutečností provedl změnu skutkové věty uvedené v příkazu, jehož doručením bylo zahájeno řízení o přestupku, na skutkovou větu: „Neboť jste nesplnil povinnost odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5ti pracovních dnů ode dne 11.9.2013, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Magistrátu města Prostějova vydaného dne 4.7.2013 pod č.j. PVMU 82566/2013 16a, tedy do dne 18.9.2013, kterým vám byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a na podkladě kterého jste pozbyl řidičské oprávnění. Zákonná lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dne 23.11.2013, kdy nabylo právní moci usnesení Magistrátu města Prostějova vydaného dne 5.11.2013 vedeného pod č.j. PVMU 133761/2013 16a, kterým bylo vyhověno vaší žádosti o odložení výkonu rozhodnutí. Současně s touto povinností běží povinnost k odevzdání řidičského průkazu, která vznikla na základě nabytí právní moci Magistrátu města Ostravy dne 17.10.2013 vedeného pod č.j. SMO/278391/13/DSČ/Fra ze dne 7.8.2013, kterým vám byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 1 měsíce. Zákonná lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dne 24.10.2013. Po uplynutí zákazu činnosti dne 17.11.2013 jste nepožádal o navrácení řidičských oprávnění a povinnost odevzdat řidičský průkaz tak v souvislosti s blokací řidičských oprávnění stále trvá, přičemž řidičský průkaz jste neodevzdal do dne 20.3.2014.“. V předvolání k ústnímu jednání byla žalobci dána poučení dle § 37, § 36 odst. 3 správního řádu o tom, že před vydáním rozhodnutí ve věci má možnost vyjádřit se k jeho podkladům s tím, že tuto možnost bude mít v závěru

ústního jednání po provedeném dokazování, dále také podle § 74 odst. 1 a § 73 odst. 2 zákona o přestupcích. Předvolání k ústnímu jednání bylo doručeno žalobci do vlastních rukou dne 24.3.2014. K ústnímu jednání byl předvolán rovněž zmocněnec žalobce. V předvolání k ústnímu jednání, které je označeno jako sdělení zmocněnci obviněného i ústním jednáním o přestupku a změně skutkové věty, byl i zmocněnec vyrozuměn o změně skutkové věty, jak je shora citována, s uvedením i původní skutkové věty a byl poučen dle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Předvolání k ústnímu jednání bylo zmocněnci žalobce doručeno do vlastních rukou 2.4.2014. Z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 15.4.2014 vyplývá, že k ústnímu jednání se žalobce ani jeho zmocněnec nedostavili, neúčast neomluvili. Správní orgán I. stupně věc projednal v nepřítomnosti žalobce a jeho zmocněnce, v souladu s § 51 a § 53 správního řádu provedl důkaz listinami, z nichž vycházel, kromě jiného označenými rozhodnutími Magistrátu města Prostějova a Krajského úřadu Olomouckého kraje, sdělením Magistrátu města Prostějova, žádostí o odklad výkonu rozhodnutí, usnesením o odkladu výkonu rozhodnutí, které bylo vydáno Magistrátem města Prostějova, rozhodnutími Magistrátu města Ostravy a Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, výpisem z evidenční karty řidiče. Dne 23.4.2014 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, přičemž před jeho vydáním do spisu již žádné podklady zakládány nebyly.

Na tomto místě krajský soud k žalobní námitce žalobce, že nebyl vyzván k tomu, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí, a že ani nebyl poučen v jaké lhůtě tak smí učinit, a že poučení nebylo součástí předvolání k ústnímu jednání uvádí, že s ní nesouhlasí, neboť z výše citovaného obsahu předvolání k ústnímu jednání, které bylo žalobci řádně doručeno do vlastních rukou, vyplývá, že žalobce byl poučen dle § 36 odst. 3 správního řádu o tom, že účastníkům musí být před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a že tuto možnost bude mít v závěru ústního jednání po provedeném dokazování. Jestliže se žalobce, ani jeho zmocněnec, který byl o termínu ústního jednání rovněž řádně vyrozuměn, bez omluvy nedostavili, přičemž zmocněnec žalobce mohl (měl) za žalobce, jakožto zastoupeného, vykonávat práva účastníka přestupkového řízení ve smyslu § 34 odst. 1 správního řádu, pak za tohoto stavu jsou výhrady žalobce, že nebyl vyzván k tomu, aby se před vydáním rozhodnutí k podkladům pro rozhodnutí vyjádřil, nedůvodné.

Magistrát města Ostravy rozhodnutím ze dne 23.4.2014 č.j. SMO/155656/14/DSČ/Sad uznal žalobce vinným tím, že nesplnil povinnost odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5ti pracovních dnů ode dne 11.9.2013, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Magistrátu města Prostějova vydaného dne 4.7.2013, vedeného pod č.j. PVMU 82566/2013 16a, tedy do dne 18.9.2013, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a na podkladě kterého pozbyl řidičské oprávnění. Zákonná lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dne 23.11.2013, kdy nabylo právní moci usnesení Magistrátu města Prostějova vydaného dne 5.11.2013 č.j. PVMU 133761/2013 16a, kterým bylo vyhověno jeho žádosti o odložení výkonu rozhodnutí. Současně s touto povinností běží povinnost k odevzdání řidičského průkazu, která vznikla na základě nabytí právní moci rozhodnutí Magistrátu města Ostravy dne 17.10.2013 č.j. SMO/278391/13/DSČ/Fra ze dne 7.8.2013, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 1 měsíce. Zákonná lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dne 24.10.2013. Po uplynutí zákazu činnosti dne 17.11.2013 nepožádal o navrácení řidičských oprávnění

a povinnost odevzdat řidičský průkaz tak v souvislosti s blokací řidičských oprávnění tak neustále trvá, přičemž řidičský průkaz neodevzdal do dne 20.3.2014. Tímto jednáním porušil § 94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupků proti pořádku ve státní správě a proti pořádku v územní samosprávě dle § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč a dále povinnost zaplatit paušální částkou 1.000,- Kč náklady řízení a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce v zákonné lhůtě prostřednictvím zmocněnce blanketní odvolání, které ani přes výzvu doručenou zmocněnci žalobce do vlastních rukou 30.5.2014 nedoplnil. Žalovaný o odvolání rozhodl dne 13.8.2014 rozhodnutím č.j. MSK 83729/2014 tak, že rozhodnutí Magistrátu změnil tak, že text „...nesplnil povinnost odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5ti pracovních dnů ode dne 11.9.2013, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Magistrátu města Prostějova vydaného dne 4.7.2013, vedeného pod č.j. PVMU 82566/2013 16a, tedy do dne 18.9.2013, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na podkladě kterého pozbyl řidičské oprávnění. Zákonná lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dne 23.11.2013, kdy nabylo právní moci usnesení Magistrátu města Prostějova, vydaného dne 5.11.2013 vedeného pod č.j. PVMU 133761/2013 16a, kterým bylo vyhověno jeho žádosti o odložení výkonu rozhodnutí. Současně s touto povinností běží povinnost k odevzdání řidičského průkazu, která vznikla na základě nabytí právní moci rozhodnutí Magistrátu města Ostravy dne 17.10.2013, č.j. SMO/278391/13/DSČ/Fra ze dne 7.8.2013, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 1 měsíce. Zákonná lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dne 24.10.2013. Po uplynutí zákazu činnosti dne 17.11.2013 nepožádal o navrácení řidičských oprávnění a povinnost odevzdat řidičský průkaz tak v souvislosti s blokací řidičských oprávnění stále trvá, přičemž řidičský průkaz neodevzdal do dne 20.3.2014.“ se nahrazuje textem „...nesplnil povinnost odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5ti pracovních dnů ode dne 11.9.2013, která mu vznikla nabytím právní moci rozhodnutí Magistrátu města Prostějova č.j. PVMU 82566/2013 16a ze dne 4.7.2013, a tuto povinnost si neplnil až do 14.11.2013, kdy bylo protiprávní jednání v daném řízení ukončeno vydáním příkazu o uložení pokuty Magistrátem města Ostravy.“, a ve zbytku rozhodnutí Magistrátu města Ostravy potvrdil. Žalovaný vycházel z toho, že přestupek podle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích spočívající v neodevzdání řidičského průkazu, kdy je držitel řidičského průkazu povinen takto učinit, je přestupkem trvajícím, který trvá tak dlouho, dokud není řidičský průkaz odevzdán. Takovýto přestupek se posuzuje jako jediné jednání. Protiprávní jednání je ukončeno, jak již řečeno, v daném případě odevzdáním řidičského průkazu, zahájením řízení o přestupku nebo vydáním příkazu. Žalovaný uvedl, že v předmětném řízení bylo protiprávní jednání ukončeno dnem vydání příkazu magistrátem (14.11.2013). Žalovaný konstatoval, že žalobce se tak dopustil trvajících přestupků v době od 18.9.2013 do 14.11.2013, s tím, že v průběhu řízení pak nelze toto období rozšiřovat. Žalovaný současně poznamenal, že nesplnění si povinnosti odevzdat řidičský průkaz od 15.11.2013 správní orgán projedná v jiném řízení, neboť se jedná o jiný přestupek. Konstatoval, že ze spisových materiálů vyplývá, že žalobci byla v průběhu předmětného správního řízení uložena sankce zákazu činnosti rovněž magistrátem, přičemž na podkladě pravomocného rozhodnutí magistrátu

č.j. SMO/278391/13/DSC/Fra ze dne 7.8.2013 byl žalobci uložen zákaz činnosti od 17.10.2013 do 17.11.2013. Povinnost odevzdat řidičský průkaz tak žalobci vznikla rovněž na podkladě tohoto rozhodnutí, přičemž lhůta uplynula dnem 24.10.2013 a povinnost odevzdat řidičský průkaz trvala po celou dobu zákazu činnosti do 17.11.2013. Uvedl, že vzhledem k tomu, že žalobce nepožádal o navrácení řidičského oprávnění, trvá povinnost odevzdat řidičský průkaz do doby, než tak učiní. V řízení vedeném ve věci neodevzdání řidičského průkazu však byla doba spáchání ukončena vydáním příkazu, jak uvedl výše. Proto výrok o vině rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil, jak uvedl ve výroku rozhodnutí.

K výši uložené sankce žalovaný uvedl, že za předmětný přestupek lze uložit pokutu až do výše 30.000,- Kč s tím, že Magistrát města Ostravy uložil pokutu ve výši 1.500,- Kč a při jejím ukládání vycházel z toho, že žalobce páchal protiprávní jednání po delší dobu, než bylo ve skutečnosti (od 18.9.2013 do 20.3.2014), a dále z toho, že žalobce se uvedeného přestupku dopustil z nedbalosti. Žalovaný uvedl, že dobu protiprávního jednání zkrátit cca na 1/3, což by za jinak neměnných okolností vedlo ke snížení uložené sankce, ovšem neztotožnil se se správním orgánem I. stupně v tom, že žalobce spáchal přestupek z nedbalosti. Poukázal na to, že v rozhodnutí Magistrátu města Prostějova i v rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje byl žalobce poučen o povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Obě rozhodnutí byla žalobci fakticky doručena, tedy s jejich obsahem se prokazatelně seznámil, o čemž svědčí i ta skutečnost, že proti rozhodnutí Magistrátu města Prostějova podal odvolání a následně proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje podal žalobu a požádal o odkladný účinek výkonu rozhodnutí. Z uvedeného měl žalovaný za to, že daný přestupek byl žalobcem spáchán minimálně úmyslem nepřímým, neboť žalobce věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn. Proto výši uložené pokuty ponechal v původní výši, neboť posouzením všech uvedených okolností dospěl k tomu, že zkrácení doby páchání protiprávního jednání ve prospěch žalobce je vyváжено spácháním přestupku nikoli nedbalostí, ale úmyslem (v neprospěch žalobce). Žalovaný uzavřel, že sankce pokuty ve výši 1.500,- Kč, což je těsně při dolní hranici, povede ke splnění výchovného účinku, který je sankcí sledován.

Krajský soud souhlasí se závěrem žalovaného, že jednání, jehož se žalobce dopustil, tj. přestupek spočívající v porušení povinnosti odevzdat řidičský průkaz podle § 94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, bylo jednáním, které mělo charakter trvajících správního deliktu. Žalobci byl rozhodnutím Magistrátu města Prostějova ze dne 4.7.2013 č.j. PVMU 82566/2013 16a, které bylo potvrzeno rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje č.j. KUOK 75448/2013 ze dne 2.9.2013, které nabylo právní moci dne 11.9.2013, uložen trest zákazu činnosti. Usnesením Magistrátu města Prostějova č.j. PVMU 133761/2013 16a byl odložen výkon označeného rozhodnutí do přezkoumání pravomocného rozhodnutí soudem, přičemž toto usnesení bylo doručeno zástupkyni žalobce 7.11.2013 a tímto dnem se stalo vykonatelným, čili od tohoto data nastaly účinky odložení výkonu označeného rozhodnutí Magistrátu města Prostějova ze dne 4.7.2013 č.j. PVMU 82566/2013 16a, jímž žalobci vznikla povinnost na základě uloženého trestu zákazu činnosti odevzdat řidičský průkaz. Z výše uvedeného současně vyplývá závěr, že žalobce se dopustil trvajících přestupku v době od 18.9.2013 (18.9.2013 uplynula lhůta pro odevzdání řidičského průkazu vyplývající z § 94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. o silničním

provozu) do 6.11.2013 a nikoli do 14.11.2013, jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, přičemž této nesprávnosti si je žalovaný vědom, jak plyne z jeho vyjádření k žalobě.

Krajský soud vychází ze závěrů Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí č.j. 5As 102/2015-36 či rozhodnutí č.j. 3As 92/2014-32, neboť i v této věci žalobce namítá, že došlo k porušení zásady zákazu reformace in peius. Z ust. § 82 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že v odvolacím řízení nemůže správní orgán změnit uloženou sankci v neprospěch obviněného z přestupku. V uvedeném rozhodnutí Nejvyšší správní soud konstatoval, „že ve věcech správního trestání platí, že by v průběhu řízení nemělo dojít k rozšíření předmětu řízení nebo jeho zásadní změně a dalšími úkony musí být zachována totožnost skutku. Jinými slovy, řízení se vede pro určitý skutek, jehož totožnost musí být zachována po celou dobu jeho trvání.“ Jestliže správní orgán I. stupně po zrušení příkazu v předvolání k ústnímu jednání provedl změnu ve vymezení předmětu řízení a změnu skutkové věty tak, že protiprávní jednání žalobce trvalo od 18.9.2013 do 20.3.2014 (toto předvolání k ústnímu jednání se změnou skutkové věty bylo doručeno řádně žalobci do vlastních rukou 24.3.2014 a jeho zmocněnci 2.4.2014), a žalovaný napadeným rozhodnutím dobu trvání nesplnění povinnosti odevzdat řidičský průkaz zkrátil tak, že ji ohraničil datem 14.11.2013, pak vycházejí ze závěrů výše uvedených rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 5As 102/2015-36, resp. č.j. 3As 92/2014-32, a § 90 odst. 3 správního řádu, podle něhož odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem, je nutno dospět k závěru, že i za situace, kdy samotná sankce změněna nebyla, došlo ke zkrácení doby trvání protiprávního jednání, za které byl žalobce potrestán, čímž se zhoršilo jeho postavení, a to výlučně k jeho odvolání, což je v rozporu s § 82 zákona o přestupcích, podle něhož v odvolacím řízení nemůže správní orgán změnit uloženou sankci v neprospěch obviněného z přestupku. Jinými slovy řečeno, nebylo-li by podaného odvolání, byla by situace žalobce výhodnější v tom smyslu, že stejná sankce by postihovala delší období trvání přestupku, za které by v budoucnu s ohledem na zásadu „ne bis in idem“, nemohl být postižen. Porušení ust. § 82 zákona o přestupcích je důvodem, pro který krajský soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění, a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrací věc žalovanému k dalšímu řízení.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že plně procesně úspěšnému žalobci přiznal zcela náhradu nákladů řízení v částce 11.228,- Kč a uložil žalovanému povinnost zaplatit je žalobci k rukám jeho zástupce podle § 149 odst. 1 o.s.ř. ve lhůtě 30ti dnů od právní moci tohoto rozsudku podle § 160 odst. 1 o.s.ř. (aplikovaných na základě § 64 s.ř.s.). Náklady řízení sestávají z nákladů právního zastoupení, a to z odměny za dva úkony právní služby á 3.100,- Kč (příprava a převzetí zastoupení a sepsí žaloby) podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, dvou režijních paušálů á 300,- Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Odměna a náhrady činí celkem 6.800,- Kč. K tomu je nutno připočíst 21 % DPH ve výši 1.428,- Kč, neboť zástupce žalobce doložil, že je plátcem této daně. K nákladům řízení dále náleží soudní poplatek 3.000,- Kč. Náklady řízení tak činí celkem 11.228,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 31.8.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně